

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:

G. D. DUURSMA,
Achter de Hoven 114 bis,
LEEUWARDEN.

Redactie:

G. D. DUURSMA.
J. M. VAN DEN HOUTEN.

Girorekening

No. 133550 - DRUMPT bij Tiel.

Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat

Adres:

Mej. J. J. E. v. D. THOORN,
Amalia van Solmsstraat 80,
DEN HAAG.

Bestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. J. J. E. v. D. THOORN, *Secretaresse*, den Haag; B. TH. KRABBENDAM, *Penningmeester (tijd.)*, Drumpt bij Tiel; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.

VEEL ZEGEN IN HET NIEUWE JAAR.

De gewoonte getrouw roepen wij in ons orgaan op de eerste bladzijde van de eerste aflevering van het Nieuwe Jaar onzen leden een welgemeend Veel Heil en Zegen toe.

Deze gewoonte is geenszins sleur geworden, wij grijpen gaarne de gelegenheid aan onzen leden, waarmede wij ons in vriendschap verbonden voelen, een goed en gelukkig jaar toe te wenschen. De band tusschen Succulenta en de meeste harer leden is vaak reeds vele jaren oud. Na een correspondentie over een plant of een boek, over löss of Maltaklei kunnen we vele Succulentaleden tot onze trouwe bezoekers en vrienden rekenen. Ook de liefhebbers onderling hebben vaak zulk een cactusvriendschapsband gesloten.

Naast voorlichting op alle gebieden de Succulenten betreffende en het bevorderen van de studie, het kweeken en verzamelen van Cactussen en andere Vetplanten, rekenen we het versterken der Cactusvriendschapsbanden tot de taak der Vereeniging. Wij hopen ook dit jaar in deze taak niet te kort te schieten.

Best wishes for a happy and prosperous New Year to our friends in foreign countries.

Unsern Freunden im Auslande wünschen wir ein glückliches Neujahr.

Nasim sesteryskym spolukum v. Ceskoslovensku prejem v. novem roce mnoho slunnych dnu a plneho zdaru.

HET BESTUUR.

ONS ORGAAN.

Een enkel woord willen wij ditmaal bij den aanvang van het Nieuwe Jaar wijden aan ons orgaan.

Wij wenschen u veel zegen in het nieuwe jaar.

Op 16 Juni a.s. wordt ons maandblad achttien jaar. Van een klein eenvoudig blaadje heeft het zich ontwikkeld tot een der mooiste

periodieken op vetplantengebied. Vele wetenschappelijke inrichtingen en tot oordeelen bevoegde liefhebbers hebben dit meermalen erkend. Bijna achttien jaar lang heeft de redactie de groote schoonheid der Succulenten gepropageerd, heeft met beeld en geschrift gewezen op de vele merkwaardige kenmerken en op de interessante levenswijze dezer planten, terwijl ook steeds dankbaar het woord is gegeven aan hen, die met hun ondervindingen bij het kweeken en verzorgen van onze gedoornde vrienden anderen van dienst wilden zijn.

Wij doen een beroep op onze leden om ons te helpen het achttiende levensjaar van Succulenta tot een gelukkig en voorspoedig jaar te maken.

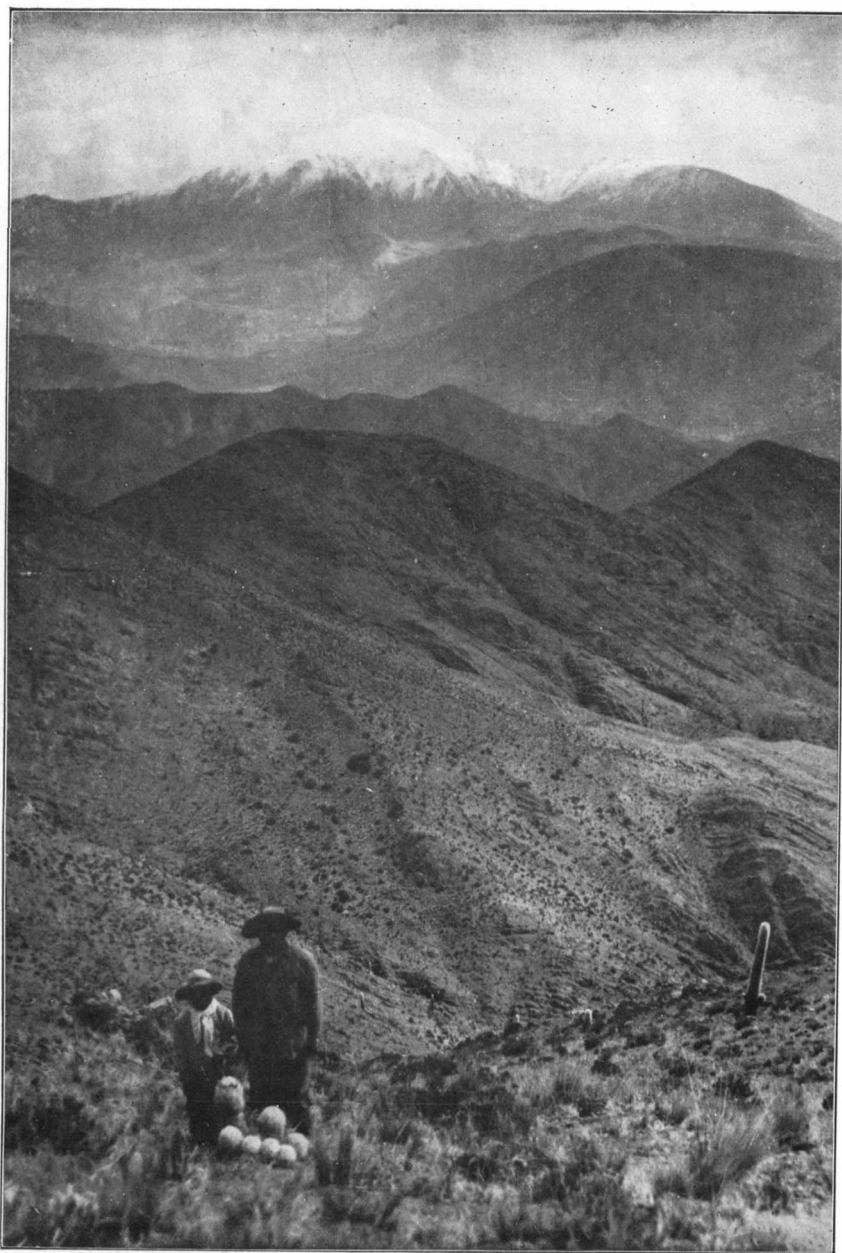
OP REIS NAAR EEN DER RIJKSTE CACTUSGEBIEDEN TER WERELD.

Ten opzichte van de botanische reizen naar Zuid-Amerika, met de bedoeling nieuwe cactussoorten te zoeken, kan men drie groote tijdperken onderscheiden. Het oudste (\pm 1800—1850), dat ons de namen van Sellow, Bonpland, Humboldt, Roetzl, enz. bracht; dan het tweede, omstreeks 1900; gekenschetst door Fiebrig, Weber, De Laet en Spegazzini, tenslotte het tegenwoordige, waarbij wij ons thans bepalen. Alvorens daartoe over te gaan, wil ik eerst de tweede periode even bespreken.

Het was in den tijd van den grootsten bloei van De Laet's kweekerij. Haast alle nieuwe soorten uit Z.-A. gingen via De Laet en dit waren niet slechts botanisch, doch ook uit kweekers oogpunt belangrijke soorten; gemakkelijk te vermeerderen, bloeiwillige planten, alzoo 't meest geschikt voor den liefhebber. Maar iedere plantenzending had drie nadeelen. Vooreerst gingen de planten van Spegazzini eerst door Webers handen, waarbij te bemerken is, dat S. zelf weinig cactussen verzamelde, doch dit door plantenziekers liet doen, die hem de planten naar Buenos Aires doorzonden. Hij gaf dan in de literatuur het poststation, van waar de planten afgezonden werden, als vindplaats aan.

Ten tweede kwam iedere nieuwe plant pas in den handel, nadat er op kweekerij De Laet verschillende ent- en mestproeven mee genomen waren, zonder dat met de klimatologische omstandigheden enz. voldoende rekening werd gehouden, waardoor de planten min

of meer degenereerden. En ten slotte 't laatste nadeel. Er werden slechts weinig planten naar Europa ingevoerd, van menig soort

maar één exemplaar; deze moesten dus langs ongeslachtelijken weg vermeerderd worden.

Hierdoor heeft b.v. *Chamaecereus Silvestrii* het vermogen, kiemkrachtig zaad te leveren, in onze cultures geheel verloren. Bij andere soorten (oa. *Parodia microsperma*), welke in weinig exemplaren voorhanden waren, was men, wilde men zaad hebben, gedwongen tot dikwijls ongunstige kruisingen. Door dit alles zijn er meestal slechts gedegeneerde soorten overgebleven. Thans zijn er van al deze Z.-A. soorten, met uitzondering van *Reb. minuscula*, *Cham. Silvestrii* en enkele anderen, weinig overgebleven. Een dergelijk lot was de door G r o s s e in Paraguay verzamelde planten beschoren.

Thans ben ik tot mijn eigenlijk reisverhaal gekomen. Mijn laatste drie expedities naar Z.-A., van welke de laatste het meeste succes had, werden met veel overleg gemaakt.

Mijn laatste expeditie had vóór alles ten doel de vindplaatsen der door Spegazzini ontdekte planten weer op te sporen. Met uitzondering van *Parodia microsperma macrancistra*, welke dicht bij het spoorwegstation Vipos groeit, is me dit helaas niet gelukt. Ik verzekerde mij de hulp van den bekenden herbariumverzamelaar V e n t u r i, die de meeste planten aan Spegazzini had geleverd.

Daar echter de cactussen volgens de toenmalige wijze van prepareren, door de sappige bloemen, voor herbariummateriaal ongeschikt leken, had Venturi slechts weinig of geen notities gemaakt.

Daarom namen wij ten slotte de oude reisplannen, kaarten en poststation-aanduidingen van dien tijd weer ter hand, doch bemerkten, dat de oude voetpaden en karavaanwegen dikwijls geheel gewijzigd waren. Oude wegen, waar vroeger karavanen lama's en muildieren langs gingen, zijn thans geheel verlaten en nieuwe wegen zijn gebaad. Dus ging ik zonder veel gegevens op reis naar Noord-Argentinië's meest interessante gebied, de vulkaan Cachi. De weg daarheen, over Tafi, bleek echter, wegens overstroomingen niet te gebruiken. Daarom trachtte ik de bergketen aan de andere zijde, van uit 't Noorden, te bereiken en gebruikte daartoe de niet voltooide spoorlijn, welke van Salta naar Chili voeren zou. Reeds daar, waar deze spoorlijn in 't voorgebergte komt, bemerkte ik een botanisch onbekend gebied van groote uitgestrektheid voor mij te hebben. Alzoo maakte ik bij 't eindstation rechtsomkeerd en ging een eind terug. Daar bemerkte ik een met muildieren bespannen kar, welke ik volgde, bergopwaarts, de Tastil pas tegemoet. Waar 't gebergte in de wolkenlaag doordringt, en steeds vochtige

lucht is, vindt men een weelderige vegetatie: onder varens en Tradescantia's, boven de hangende Begonia Boliviensis, welke door de inboorlingen „vuurregen" genoemd wordt. Hooger, boven deze wolken, — echter ook lager — is een droge woestijn, waar 't slechts weinig regent. Onderweg overviel ons een hevige, koude regenbui en toen ik weer in Puerta Tastil kwam, had ik een hevige koorts, als begeleidend verschijnsel van een geduchte longontsteking. In „Hôtel Welbleck", noch in 't station waren geneesmiddelen verkrijgbaar, terwijl de eens per week gaande trein wegens een vulkanische uitbarsting niet kon rijden. Zoo was mijn reisplan, om van Cachii in 't Noorden verder te dringen, onmogelijk geworden.

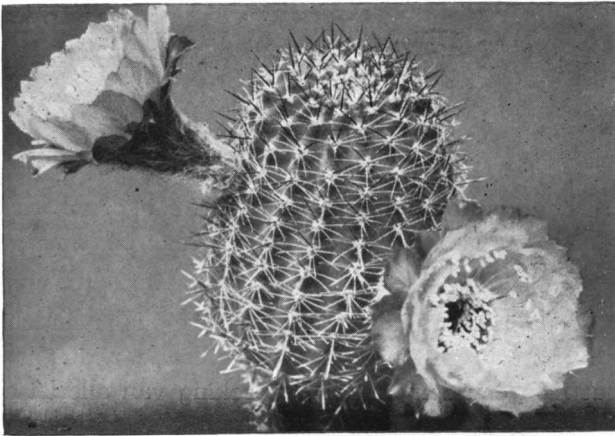

Lobivia Janseniana (Lob. Staffeni).

De gedwongen rust, waartoe mij de pijn noodzaakte, hinderde mij zeer. Zoo gauw ik mij weer in beter conditie bevond, beproefde ik den dichtbij zijnden berg te beklimmen. Geheel alleen, langzaam aan steeg ik van steen tot steen en toen ik het hooge plateau bereikte, had ik den rugzak met mij onbekende cactussen gevuld. Daar boven trof mij een overweldigenden aanblik: de hoogvlakte was a.h.w. met goud bedekt. 't Waren gele bloemen van Cactussen!

Ik noemde deze plant (beschrijving met Lat. diagnose volgt nog) later *Lobivia Staffeni* met een dichtbedoornde variëteit *lagunilla* (in 1933 door Backeberg resp. als *Lobivia Janseniana* en var. *leucacantha* beschreven. Red.)

Eerst toen ik meer van deze planten uitgegraven had dan ik naar beneden dragen kon, en ik me tijd gaf om me heen te zien, bemerkte ik in het Noorden de machtige, met eeuwige sneeuw bedekte vulkaan Cachii. Moeilijk kan men zich dezen geweldigen indruk voorstellen, nog moeilijker laat deze zich beschrijven. Niettegenstaande dat ik al op 2400 M. hoogte stond, scheen in den vollen zomer de met eeuwige sneeuw bedekte bergspits imposant.

Lobivia Janseniana var. *leucacantha* (*Lob. Staffeni* var. *lagunilla*).

Weer beneden gekomen sloot ik mij aan bij een karren-karavaan, die naar Salinas ging om zout te halen. Zoo kwam ik in Tore, dat 4000 M. hoog ligt.

Was het de daar zeer ijle lucht, welke al gunstig op mijn zieke longen gewerkt had, of was het 't enthousiasme, dat de talrijke nieuwe planten bij mij wekte? Ik weet het niet. Ik kwam daar wel moe en verzwakt aan, doch de ergste pijnen behoorden gelukkig tot het verleden. Toen ik mij een gids en helper wilde aanschaffen, werd mij een ouden inboorling aanbevolen. Niettegenstaande deze zich als christen uitgaf, gold hij bij zijn stamgenooten als een soort hoogepriester, of beter, bisschop der „godin” „Pacha Mama”, de godin der witte dood, der Puno (ziekte der dunne berglucht), der cycloonachtige windstooten en der begraven goudschatten. Deze

„Pacha Mama” is een zeer lastige godin. Bij elken windstoot moet men haar een offer in den vorm van cocabladeren brengen, anders loopt men gevaar in de diepe bergspleten geworpen te worden. Deze windstooten komen steeds plotseling, zijn van korten duur en houden met of zonder offer snel op. Heeft het offer iemand niet geholpen, zoo kan immers de door de godin bedrogene dit niet na vertellen, daar hij zwijgend beneden in een bergspleet of onder het sneeuwdek ligt. Mijn leider, beter gezegd de leider van de ezelskaravaan, die ik ontmoet had, gaf nog den raad met den ouden inboorling ook diens twee zonen mee te nemen; den oudsten om voor de lastdieren te zorgen, den jongsten, die 6 à 7 jaar oud was, om als kok te fungeren. Hij heeft zich goed van zijn taak gekweten.

A. V. FRIC - Praag.

(Vert. R. Sieperda, Harlingen.)

(Wordt vervolgd.)

HET LEEKENHOEKJE.

Alle correspondentie over deze rubriek s. v. p. te richten aan J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364a te Rotterdam. Januari.

Ook in dezen nieuwen jaargang hopen we ons maandelijksch leekenpraatje voort te zetten. Van verschillende zijden is ons verzekerd, dat men een eenvoudige bespreking van allerlei onderwerpen over onze liefhebberij op prijs stelde en daarom zal het ons steeds veel genoeg doen, als in het bijzonder de pas beginnende verzamelaars onder onze leden met hun vragen en bezwaren tot ons willen komen. Dit persoonlijk contact verhoogt de band van saamgehoorigheid en geeft ons tevens een goed richtsnoer bij onze besprekingen.

Allereerst moeten we een paar verbeteringen aanbrengen in ons Decembern timer. Door een vergissing van den zetter zijn de onderschriften bij de foto's op pag. 181 en 182 met elkander verwisseld. De foto van de *Rhipsalis Houlettiana* op pag. 182 toont wel duidelijk aan, hoe overdadig een vrij jonge stek bloeien kan. Door het opbinden aan een stevig ijzerdraad komt de natuurlijke groeiwijze wel erg in het gedrang, maar we kunnen ons voorstellen, dat men met zoo'n vooroverhangende tak geen raad weet in een keurig op rijtjes staande verzameling. Toch zouden we voor de meeste *Rhipsalis*soorten aan hangende potjes de voorkeur geven,

als dit voor onze meestal beperkte kweekruimte niet zooveel bezwaren meebracht.

Onder het geslacht *Rhipsalis* komen verschillende aardige soorten voor, die het ook in de huiskamer doen en daarom willen we op enkele hiervan eens de aandacht vestigen. Het vaderland van het geslacht *Rhipsalis* is het tropische deel van Zuid-Amerika, dat zich uitstrekt van het Noorden van Argentinië, over Brazilië, langs alle staten der noordkust tot Mexico en verder wordt het aangetroffen in den wijden boog der West-Indische eilanden tot aan het schier-eiland Florida in de U.S.A. In hoofdzaak zijn het boombewoners, die leven van de humus, die zich hier en daar aan de stammen en takken ophooft, ongeveer op dezelfde wijze dus als de epiphytische varens en orchideeën. In dit milieu van vochtige warmte wordt het daglicht getemperd en dit moge ons eene aanwijzing zijn, om *Rhipsalis* nooit in de volle zon te zetten. De vochtige omgeving kunnen we hen minder makkelijk geven en dat zal dan ook wel de reden zijn, dat we in de meeste liefhebbersverzamelingen zoo weinig *Rhipsalissen* aantreffen. Door een losse poreuze grond te nemen en de plantjes in den zomer geregeld door te spuiten, kunnen we aan dit bezwaar eenigszins tegemoet komen.

Behalve de reeds genoemde *Rhipsalis Houlettiana*, met roomkleurige bloempjes en roode bessen, kunnen we voor kamerkultuur aanbevelen *Rhipsalis Crispata*, met breede gegolfde, bladachtige schijven en geelachtig witte bloemen; *Rhipsalis pachyptera* en *rhombica*, eveneens met op *Phyllocactus* gelijkende schijven, die gewoonlijk een roodachtige kleur aannemen. Bij eerstgenoemde soort zijn de bloempjes vooral tegen den avond zeer welriekend. Meer eigenaardig dan mooi is de *Rhipsalis salicornioides*, die zooals de naam aangeeft lijkt op de zeekraal, maar door haar gele bloempjes nog sterker den indruk vestigt van het bekende onkruid, het Kruiskruid. De stengels hiervan bestaan uit een paar centimeter lange geledingen, die dun beginnen, maar naar boven toe knotsvormig verdikt zijn. Deze meer succulente vorm wijst er op, dat ze in haar vaderland waarschijnlijk op meer open plaatsen groeit, waarschijnlijk dus geen typische boschvorm is. In de verzamelingen, waar we dit plantje aantreffen, stond het gewoonlijk tusschen de overige cactussen in en maakte daar geen slecht figuur. Een echte hanger daarentegen is *Rhipsalis cassytha*, de Mistletoecactus, aldus genoemd naar de witte besjes, waarmede ze zich na den bloei tooit. We mogen aannemen, dat al deze vruchten ontstaan door zelfbe-

stuiving. Van de vele duizenden soorten tellende cactusfamilie is *Rhipsalis cassytha* de eenige, die de grenzen van het specifieke cactuswerelddeel Amerika ver overschreden heeft, want behalve in het reeds in den aanhef genoemde gebied, vinden we haar ook in geheel Centraal Afrika, op Madagascar, Mauritius en Ceylon. Aan een opzettelijke verbreiding door den mensch behoeven we niet te denken en zoo resten ons alleen de vogels als verspreiders, maar dan blijft het merkwaardig, dat een dergelijke uitzaaiing tot heden toe alleen van deze soort bekend is geworden. Afijn daar behoeven we ons het hoofd niet over te breken. Deze soort kweekt men het best in een orchideënpot, met groote gaten erin of een uit latjes gespijkerd bakje, waarin we een flinke hoeveelheid sphagnum doen en daarin wat goed verteerde koemest met wat bladaarde of turf-molm. Als de plant het wat de vochtigheid betreft naar haar zin heeft, vormt ze in een paar jaar een flinke bos taaie veterdikke takken met groenachtig witte bloemen en meestal witte of iets rose gekleurde besjes. En tenslotte nog een curieuse soort, de wonderlijke Bezemcactus, *Rhipsalis paradoxa*. Deze heeft driekantige stengelleden, doch bij het volgende lid draait de tak 60° en staan de ribben onder een hoek met de voorgaande. De bloemen zijn bijna 2 c.M. en maken dus geen slecht figuur. We hopen, dat deze korte beschrijving velen aanleiding moge zijn aan deze veronachtzaamde soorten wat meer aandacht te schenken. En nu tenslotte nog een rectificatie van wat we in ons vorig nummer over winterbloeiers schreven. We hadden de *Epiphyllum truncatum* over het hoofd gezien. Inderdaad is het mogelijk deze door een behoorlijke kweekwijze ongeveer omstreeks Kerstmis in bloei te hebben. Dit geldt echter alleen voor de verschillende variëteiten van de *Epiphyllum truncatum*, afkomstig uit de omgeving van Rio de Janeiro. De beide roodbloeiende soorten, *Epiphyllum Makoyanum* en *E. Gaertneri* bloeien evenwel in het voorjaar, doch komen eveneens uit Brazilië. Die hebben dus hun bloeitijd weer aangepast aan ons klimaat.

v. d. H.

BEHANDELING VAN ONZE MESEMS.

Januari.

In deze maand valt over de behandeling van onze Mesems niet veel te zeggen. De planten droog en koel houden en zoo mogelijk

veel luchten. Dit laatste vooral niet vergeten. Men behoeft niet bang te zijn, als een enkele maal de temperatuur tot het vriespunt daalt. In het vaderland van enkele Mesems zijn in den winter de dagtemperaturen soms hoog, terwijl de nachten koud zijn; een temperatuursverschil tusschen dag en nacht van 30° Fht. is niet zeldzaam.

We laten de planten rustig staan, we kijken alleen naar ongedierte. In deze maand verplanten we niet, want dat prikkelt sommige soorten tot nieuwen groei; andere sterven af. Bij een of andere wortelziekte, wortelluis of rotting aan de wortels, worden de beschadigde wortels weggenomen. Moeten we noodgedwongen kopstekken maken, dan doen we het beste, om uitdrogen te voorkomen, deze kopstekken geheel of gedeeltelijk onder droog zand te zetten en tegen Maart op te potten.

Hoogsucculente vormen, die te donker staan, hebben neiging tot groeien, ze schieten dan hoog op en worden slap. Zaaelingen van het vorige jaar geven we een enkele maal wat warm water om uitdrogen te voorkomen. Struikvormen niet volkomen droog houden, evenmin *Frithia pulchra*, als deze plant warm staat. Aanwezige zaaddoozen van *Frithia* kunnen weggenomen worden, het zaad behoeft geen verderen rusttijd; het kan dus bijv. eind Februari worden gezaaid. Sommigen willen aan het einde van Januari of zelfs nog wat vroeger gaan zaaien. Men kan het doen, men kan het nog beter laten. De lichtverhoudingen zijn in deze maand ongunstig.

Dit bemerkt men het beste, wanneer we aan zaaelingen van het vorige jaar wat veel water hebben gegeven. Ze groeien dan slap op, soms met een bleekgroene kleur. Zelfs een *Lithops* ziet dan kans den zuilvorm aan te nemen.

In de nieuwe prijscouranten zullen misschien worden aangeboden zaden van eenige nieuwe *Lithops* of *Argyroderma* soorten. Hierbij zij het volgende opgemerkt:

Lithops lactea, Schick. et Tisch. Deze *Lithops* is een vorm van *Lithops Julii*, Dtr. et Schw., welke in Groot-Namaqualand bij Vahldorn en Ramansdrift in de buurt van de Oranjerivier wordt aangetroffen. De Heer Ernst R u s c h heeft *Lithops lactea* gevonden tusschen *Lithops Julii*.

Lithops South Pockenbank is of *Lithops Erniana*, Tisch. of *Lithops Marthae*, Loesch. et Tisch. Beide soorten groeien bij South-Pockenbank.

Lithops commodum, N. E. Br. (Dtr.). Ik heb twee plantjes onder

dien naam, waarvan de teekening weinig zegt. De soort schijnt weinig verbreid te zijn.

Lithops lateritia, Dtr. Afkomstig uit de Groot-Karasbergen bij Mickberg, verwant aan *Lithops mickbergensis*, Dtr. zodenvormend.

Lithops Lydiae, L. Bol. Het is mogelijk, dat dit een nieuwe soort is. De teekening van stippen en roode lijntjes, ook de vorm van het plantenlichaam stemt overeen met *Lithops fulviceps* N. E. Br. De huidkleur schijnt soms over het algemeen iets donkerder dan bij *Lithops fulviceps*.

Argyroderma Villetii, L. Bol. gevonden in April 1934 door Dr. Villet bij Koekenaap, \pm 30 mijl N.W. van Van Rhynsdorp, tusschen Vredendal en Nieuwerust. Gevonden werd een pol met 30 hoofdjes. Bloem rose, bleekrood; smalle bloembladeren, binnenkant van het bladpaar eivormig, bladeren langer dan breed. Dwergsoort, zodenvormend. Bloeitijd in Zuid-Afrika Juni.

Argyroderma angustipetalum, L. Bol. gevonden door Dr. Villet bij Koekenaap, in April 1934. Middelbare grootte, binnenkant van het bladpaar eivormig, bladeren langer dan breed, smalle bloembladeren, bloem geel. Zodenvormend. Bloeitijd in Zuid-Afrika Mei.

Het kweeken van *Argyroderma*'s in Zuid-Afrika onder glas te Kirstenbosch of in de open lucht in den tuin van Mr. P. Ross Frames geeft zeer weinig verschil.

In de laatste jaren zijn een twintig- à dertigtal nieuwe *Argyroderma*soorten gevonden.

F. SWÜSTE.

BUITENLANDSCHE BIJDRAGEN.

CONOPHYTUM N. E. Br.

Door Dr. A. Tischer.

Conophytum robustum, Loesch et Tisch. spec. nov.

Corpuscula ad 3 c.M. *alta*, 1—1,8 c.M. *lata*, *obconica*, *supra leviter convexa*, *glauco viridia*, *glabra*, *supra punctis viridibus notata*; *ore depresso*, 3—5 m.M. *longo*; *calyx* 5—6 c.M. *longus*; *petala* 40—44 ad 7—8 m.M. *longa*, 2—4 *seriata*, *rosea*; *stamina exserta*, *antheris aureis*; *stigmata* 5, *aurea*, 10 m.M. *longa*, *stylus* 7—8 m.M. *longus*.

Groot-Namaqualand. Erni.

Planten tot zoden uitstoelend. *Corpuscula* tot 3 c.M. lang, 1—1,8 c.M. in diameter, omgekeerd kegelvormig, aan den top cirkelrond, bovenzijde vlak gewelfd (type M van den Brownschen sleutel¹⁾), glad, kaal, kleur eenigszins krijtachtig, blauwachtig groen. Aan de bovenzijde met een aantal tamelijk groote donkergroene punten bezet, die naar de spleet toe dichter en grooter, en naar den rand van de bovenzijde kleiner en dunner gezaaid zijn; ook soms hier en daar enkele punten aan het bovendeel van den kegel. Spleet iets ingezonken, 3—5 c.M. lang, eenigszins ruitvormig, helder tot witachtig groen getint, omgeven door een donker groenen zoom van bijzonder dicht op elkaar staande punten.

Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten; kelkbuis 4—5 m.M. lang, met 4 slippen, elk bijna 2 m.M. lang, iets succulent, donkergroen, aan den top eenigszins roodachtig gekleurd. Bloemkroonbuis 7—8 c.M. lang, nauwelijks samengedrukt, aan de basis wit, bovenzijde geelachtig en wat meer uitstaand. Bloemkroonblaadjes in 2—4 kransen, 40—44 in getal, spatelvormig, tot 1 m.M. breed met stompe punten, aan den bovenkant kleur lila-rose, naar den onderkant wit wordend, 6—7 c.M. lang. Meeldraden: de buitenste iets boven den uitgang van den bloemkroonbuis uitstekend, de binnenste korter, tot ongeveer het midden van de bloembuis reikend, tamelijk groot, geel, de binnenste lichter van kleur. Helmdraden aan den top goudgeel, aan de basis wit. Aantal stempels 5, iets boven de meeldraden uitstekend, 1 m.M. lang, geel. Stijl 7—8 m.M. lang. Vruchtbeginsel aan de bovenzijde niet gewelfd, huidje aan het vruchtbeginsel donkergroen. Bloem overdag bij zonneschijn geopend.

Groot-Namaqualand, vermoedelijk ten Zuiden van Witputz. Erni.

We kregen deze mooie *Conophytum* in het jaar 1931 door den Heer F. E r n i toegezonden. In het begin dachten we, dat ze identiek was met *Con. gratum*, N. E. Br. Doch tijdens het verder opkweken bleek, dat de plant ook door de bloem afweek van *Con. gratum* en een geheel nieuwe soort was. Over het algemeen zijn de corpuscula wat grooter en vlakker dan van *Con. gratum*, ook is de laatste iets lichter blauwachtig groen, en is de spleet dieper ingezonken dan bij *Con. robustum*. Deze nieuwe soort behoort tot

¹⁾ Zie hiervoor Succulenta, jaargang 1931 pag. 245 en Gardener's Chronicle 1922, vol. LXXI pag. 198 — Sw.

een nieuwe sectie *§grata*, Tisch, met als type plant *Con. gratum*, N. E. Br. Verder behooren hierbij o.a.: *Con. jucundum*, N. E. Br.; *Con. circumpunctatum*, Schick et Tisch; *Con. fratenum*, N. E. Br., *Con. praecox*, N. E. Br., *Con. Marlothii*, N. E. Br., *Con. kubusanum*, N. E. Br., *Con. longistylum*, N. E. Br.

Conophytum Marlothii, N. E. Br.

In „Mesembryanthema” is N. E. Brown van meening, dat *Con. Marlothii* identiek is met *Con. fratenum*, N. E. Br. Intusschen heeft *Con. marlothii* in mijne verzameling gebloeid, waarbij bleek, dat we hier een geheel nieuwe soort voor ons hebben. Ik laat hier de beschrijving van de bloem volgen:

Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten. Kelkbuis met een fijne, doorschijnende huid, deze buis ongeveer 1 m.M. in doorsnede, 4—5 m.M. lang, met 4 zeer dunne slippen, elk $\frac{1}{2}$ m.M. lang. Bloemkroonbuis 6—7 m.M. lang, eenigszins rose getint. Bloemkroonbladeren in 2—3 kransen, 20 in getal, aan de basis witachtig, naar den top in helder rose-lila overgaand; 4—5 m.M. lang, bij den top bijna $\frac{1}{2}$ m.M. breed, en aan den top stomp afgerond of gepunt. Meeldraden 1—2 m.M. boven den uitgang van de bloembuis uitstekend, de binnenste meeldraden korter. Helmknop zeer klein, geel.

Helmdraden zeer dun, aan den top donkergeel tot lila, bij de basis wit. Aantal stempels 4, zeer dun, geel, 1 m.M. lang. Stijl 7—8 m.M. lang, wit. Vruchtbeginsel 1 m.M. in diameter.

Conophytum kubusanum, N. E. Br.

De beschrijving van deze plant wordt aangevuld als volgt:

Beschrijving van de bloem. Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten. Kelkbuis 7—8 m.M. lang, wit, iets groenachtig doorschijnend, met 4 spitse 1 m.M. lange slippen. Bloemkroonbuis 1,2 c.M. lang, naar boven toe wijder wordend, wit. Bloemkroonbladeren in 1—2 kransen, 20 in getal, tot ongeveer 1 c.M. lang en tot 1,5 m.M. breed, stomp afgerond, aan de basis wit, naar de punt toe in licht rose lila overgaand. Meeldraden talrijk, tamelijk boven de kroonbuis uitstekend, aan den top iets oranje gekleurd, aan de basis geelachtig wit. Helmknop klein, geel. Aantal stempels 4, elk ongeveer $\frac{1}{2}$ m.M. lang, op 1,4 c.M. langen stijl, die aan den bovenkant geel, aan de basis wit is. Bloem overdag bij zonneschijn geopend.

De bloem van *Con. kubusanum*, N. E. Br. onderscheidt zich nauwelijks van die van *Con. fratenum*, N. E. Br. Hoewel het aantal

stippen bij *Con. kubusanum* op het bovenzvlak van het planten-lichaam minder duidelijk en niet zoo en relief geplaatst zijn als bij *Con. fraternum*, zoo bestaat er toch de mogelijkheid, dat beide soorten identiek zijn, omdat het zich hoe langer hoe meer laat aanzien, dat meerdere vormen van *Conophytum* zeer variabel zijn in kleur en teekening van het plantenlichaam. Ook de vindplaatsen van deze twee soorten liggen niet ver van elkaar.

Vert. F. S.

NIEUWE KRINGEN.

Met genoegen kunnen wij melding maken van het oprichten van Kring Amsterdam, waartoe de Heer van Goethem het initiatief nam. Het bestuur werd als volgt samengesteld:

Voorzitter: de Heer A. J. van Goethem.

Secretaris: de Heer J. Dorresteyn.

Penningmeesteresse: Mevrouw H. Schutjes.

Wij hopen, dat Kring Amsterdam zal groeien en bloeien in het belang van Succulenta.

Het verheugt ons zeer bij den aanvang van het nieuwe jaar het bericht ontvangen te hebben, dat in Nijmegen een Kring van Succulenta is ontstaan.

Het initiatief daartoe werd genomen door de Heeren J. Casteelen en H. van Asch, die in het afgelopen jaar een groep cactusliefhebbers rond zich verzamelden, waarna officieel de Kring Nijmegen werd opgericht, onder het volgende bestuur:

Voorzitter: de Heer H. van Asch, Sweelinckstraat 9.

Secretaris-Penningmeester: de Heer J. Casteelen, Hindestr. 42.

Commissaris: Mevr. M. M. Wehre, Hatertscheveldweg 422.

Wij twifelen er niet aan of het zal het bestuur gelukken, daarin bijgestaan door de Kringleden, werkzaam te zijn in het belang van onze mooie liefhebberij, die juist in dezen tijd aan velen ontspanning en voldoening schenken kan.

Onze beste wenschen voor Kring Nijmegen.

EEN JUBILEUM.

Op den 11den Januari a.s. hoopt het bestuur van den Kring „Den Haag” het 10-jarig bestaan van den Kring te herdenken des avonds ten 8 ure in het gebouw „Amicitia”, Westeinde 15.

Ter gelegenheid van dit 2de lustrum wenschen wij het bestuur en de leden van harte geluk.

Dit is zoo de gebruikelijke formule bij dergelijke gelegenheden.

Laat de jubileerende Kring er echter van overtuigd zijn, dat het van ons niet enkel een formaliteit is maar een van harte gemeente wensch.

Met genoegen hebben wij steeds mogen constateeren, dat de verhouding tusschen het bestuur en leden niets te wenschen overlaat.

Ons is het een behoefte uiting te geven aan onze waardeering voor de aangename samenwerking, die wij steeds van den Kring den Haag mochten ondervinden en laten wij dadelijk eraan toevoegen, dat wij dankbaar zijn voor den steun dien wij in den loop der jaren hebben ontvangen.

Wij hopen, dat het 't bestuur mag gelukken nog vele jaren op den ingeslagen weg te kunnen voortgaan en het verdient dat de leden zich beijveren het ledental uit te breiden tot heil van den Kring.

Een zonnige toekomst zij U toegewensch.

HET BESTUUR.

BEGROOTING VOOR 1936.

ONTVANGSTEN.

UITGAVEN.

Contributiën	f 1800.—	Drukkosten Maand-	
Adv. en extra bijdr.	- 200.—	blad	f 1485.—
		Cliché's	- 50.—
		Expeditie	- 175.—
		Bibliotheek	- 75.—
		Vergaderingen	- 50.—
		Onkosten Bestuur	
		(verschotten)	- 100.—
		Propaganda	- 50.—
		Schrijfbehoeften . . .	- 15.—
	<u>f 2000.—</u>		<u>f 2000.—</u>

INHOUD: Veel zegen in het Nieuwe Jaar. — Ons orgaan. — Op reis naar een der rijkste Cactusgebieden ter wereld. — Het Leekenhoekje. — Behandeling van onze Mesems. — Buitenlandsche Bijdragen. — Nieuwe Kringen. — Een Jubileum. — Begrooting voor 1936.